El peatge de l'ascens puja el preu

L'Espanyol arribarà a Montilivi líder, amb números astronòmics, en una Segona A on els primers van a molt alta velocitat

En uns mesos de gener i febrer que prometen revolts i fortes emocions, pel Girona és ara el torn d'aparcar la Copa només uns dies i centrar-se en la immediatesa. La Lliga és la prioritat, com ha subratllat infinitat de vegades el seu entrenador, Francisco Rodríguez. La primera volta l'ha tancat l'equip amb 30 punts, una xifra que es pot considerar acceptable si es tenen en compte les incomptables baixes que s'han anat encadenant al llarg de les jornades del primer tram del campionat. Toca iniciar el segon amb tres proves d'autèntic nivell amb l'objectiu d'anar acumulant punts per lligar la salvació, primer, i començar a mirar cap amunt, després. Ja deia Francisco que no vol perdre de vista la sisena plaça i ben fet que fa, tenint en compte que enguany els equips no estan per romanços i que pujar, si ja sempre és difícil, aquesta temporada s'està posant més car del que és habitual. Dissabte, primera prova de foc contra un Espanyol de rècord. Un líder sòlid, que presenta uns guarismes que ben pocs cops s'han vist en aquesta categoria.

El conjunt dirigit per Vicente Moreno ha tancat la primera volta amb 45 punts. Des que la Segona Divisió té 22 equips i, per tant, es disputen 21 jornades per volta, només tres vegades s'han superat aquests registres a les mateixes altures de la pel·lícula. Ho van fer el Betis 10/11 (46 punts), l'Elx 12/13 (49) i també el Llevant 16/17 (46). Ningú més. L'actual projecció de l'Espanyol seria d'uns hipotètics 90 punts, cosa que només un equip ha assolit en aquestes dues últimes dècades. El Deportivo 11/12 va coronar-se campió amb 91 punts. Va tancar la primera volta amb 42, per fer un segon tram de temporada encara millor i sumar-ne 49. Des del 1997 fins ara, només deu vegades un equip ha sigut capaç d'acabar primer la Lliga amb 80 o més punts. El podi, a banda d'aquell Deportivo, també l'ocupen el Valladolid 06/07 (88 punts) i l'Osasuna 18/19 (87). L'any que va pujar el Girona, per exemple, el campió Llevant en va fer 84. Curiós perquè fa pocs mesos l'Osca va ascendir amb 70, quan els gironins, el 2015, es van quedar amb la mel als llavis i van ser tercers tot i comptabilitzar-ne 82 després de 42 jornades.

Va el líder a tota màquina i passa tres quarts del mateix amb el segon. El Mallorca és ara qui marca l'ascens directe i ho fa amb 42 punts. Des que pugen només els dos primers de manera directa, un únic equip supera aquesta xifra. El Celta del 2011, amb 43. La resta, sempre números inferiors i gairebé mai atrapant la quarantena. Una curiositat: el Girona marxava just per darrere del líder a l'equador de la temporada 16/17, la que acabaria tancant amb el salt de categoria, i ho feia amb 39 punts. Tres menys dels que ara té el Mallorca, el rival de la setmana vinent. Veient l'escenari l'actual és, per tant i de moment, l'ascens més car de l'última dècada.

Una mica més normalitzada està la pugna pel play-off, sistema de promoció que s'instaurava fa onze anys. Ara el sisè, i per tant l'equip que marca la frontera, és un Leganés que duu 34 punts. No és una xifra tan exagerada com poden ser les d'Espanyol o Mallorca. En aquest darrers anys, fins a quatre equips han igualat o superat aquesta marca. Es troba ara quatre punts per sota el Girona, que té bastant lluny el descens, tot i que mai val a

badar. La zona de perill la fixa el Cartagena, amb 20 punts. Situació també més estable, tenint en compte els precedents més recents.

Font del document:
https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2021/01/19/peatge-laposascens-puja-preu/1084029.html?utm_source=rss